

پوستم و زوراب

archive.org/details/@aso_mahmudi

رۆستم و زۆراب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خدای کهوره، لامکان
خالقی خلق و ارض و آسمان
دونیای دورست کرد به یک کن فکون
بی مثل و مانند پادشای بیچون
ستار و سرپوش ایش و کاری بد
ملك الملوك الله الصمد
استادی نقاش روی عالم ته و او
کی دیویه صورت بگری له سر او
ایجاد کونده، جمعی مرسلین
اولیا و امام عالمانی دین
باله و انانی به قوت و تاب
پوستم و زوراب شای افراسیاب
له پاش معره که و شرپو کارزار
بر دینه عدم خالقی جبار

يارب به حق احمدی مختار
به جمعی اصحاب مردانی ناودار
بمان خه یته سر ریگای مستقیم
نه بین شرمسار غفور و رحیم
بده تو فیکم خالق عالم
بنوسم باسی جنگنامه روستم

وا بیان اکن پیاوازی، پیشین
روژی له روزان به دلی غمکین
دانشتبو روستم عاجزو غمبار
له پاشان هه لسا بچی بوشکار
شمشیری هه لگرت کندو که وان
گورزی گاو سر خنجری ده بان
سواری رخس بو پرنده طیار
روی کرده صحرا بو پراوو شکار
روی کرده جنگه ل صحرا او کو ساران
جیگای نی چپرو آهوی تاران

له پړ له صحرا چندگور دباری دا
پوښتمی دهستان به گورجی خیرا
به پنجهی پر زور حه وایدا کند
گوریکی گه وره ی هینایه ژیر بند
سره که ی بری پیستی کند خیرا
له پیخ درختی هه لکه کند زو آزا
گوشتی گوره که ی پارچه کرد به تیغ
آگری کرده وه و گوشتی دا له سیخ
گوشته که ی برژا کردی نوشی گیان
همو گوشتی خوارد فرری دا ایسقان
وه ختی که تیږبو میلی خه وی کرد
جیکای چا کرد و را کشادستو برد
سلاحی شهرری له خووی کرده وه
سه ری نایه وه خه وی برده وه
رخشی به ردایه سه وزه و میړ غزار
له ناو چیمن گل خوش و لاله زار

له لشکری تورک له پړ ده سوار
هاتنه او شوینه بوراوو شکار

به دووای نیچر دانه گه پان سرده م
کاتی چاویان کهوت به رخی پوستم
چون ده وره یان گرت بی ۵۵ ستو بیده ننگ
رخش له گه لیان دستی کرد به جنگ
نعره تهی کیشا پماندی چهن جار
پوستم له خهوی هیچ نه بو بیدار
له گه ل سواره کان دستی کرد به شری
اصلا نه ترسا رخی هنر وهر

عاقبت ۳ کس له تورکی بی خیر
کوشتی به چه پوک رخی ده ننگ دلیر
حهوت نفره کهی تریان دستو برد
چوار ده وری پرخشان جا آزانه گرت
به زوری کند گرتیانه ناو داو
که ررانه وه دوا به بی خوردو خاو

شاریکی گه وره نزیك بو که و
 شاری (سمند) یان پی اگوت اوسا
 بردیان بو شاه رخشی هنرمند
 که چاوی پی اگوت شاه کردی پسند
 اچا پادشا امری کرد امیر
 بردیه طویله رخشی کرد زنجیر
 وه ختی که پوستم له خه و بو بیدار
 تماشای باغی کردو مرغزار
 تی فکری رخس اثری نیه
 هیچ تی نه که یشت او سرره چیه
 اچا سیری کرد ۳ لاشهی بی گیان
 که وتوو له گهل شمشیر و که وان
 شوین پی چند سواریش دیاره له زمین
 اچا تی که یشت پوستمی گوزین
 کردیه بهر زرئی پوستی بهور به قار
 گورزی کرده کوئل وه ک شیری شکار

زینہ کی پر خشی کرد بہ کوٰلہ وہ
پویشت لہ صحرا و دہشتو چوٰلہ وہ

خریک ما لہ ناو بیابانو چوٰل
گورزلہ سرشانوزین لہ پشت و کوٰل
ہمو جار ایکوت صد شکور اللہ
شرمنده مہ کہ عبدی روسیاء

لہ لای ہاوسہ ران نہ ہم شرمسار
نہ م کہی بہ جیگای تانہی پوٰزگار
زور کس الین پیم بی دہ سہ لاتہ
پر خشیان لی سندوہ بہ زور و امانہ

خوٰمن بہ بی پر خش بہ شیوہ حالم
کی ہوٰم ہہ لکریٰ گورزو کوٰپالم
لہ پریگای حہوت خوان گیانم بہ نہ و بو
پر فیقی چوٰلم ہاوپازی شہ و بو

بہ دو وای پر خشا چو جہان پالہ وان
بری ری صحرا و چوٰل و بیابان

منزل به منزل تا بوران زمین
 پرویشت به دلی عاجزو غمگین
 اچو به پیوه وه کئیوی البورز
 زمین له ژیر پی پروستم هاته لرز
 وه ختی بیانی کاتی دهر کهوت خور
 جاشاری (سمند) دیاری داله دور
 ایشکچی دی یان که له سر حصار
 به تالو که چون بولای شهر یار
 وتیان پایوی دیت له دور دیاره
 یقین پالهرانی خنجر گذاره
 پوشیوه له بر زری آسینین
 وابه شانیه وه گورزی له که ل زین
 شاه ووتی تحقیق اوه پروستمه
 پیاده یه و تنها دلی پرغمه
 له دهشتی پراودا خهوی کردوه
 خه و تووه اجا پرخشیان بردوه

شاه که آمه‌ی بیست هه‌لسا له‌سرتخت
چو بو پیشوازی شاه‌ی بلندبخت

چند له‌وزیران خاصی شهریار
چو بو پیشوازی پووستمی ناودار
یک یک ماچیان کرد چندجار دستو پی‌ی
که‌وتن له‌زمین له‌ژیر خاکی پی‌ی

شاه برسی پووستم تو کوپری زالی
بوچی پیاده‌و پریشان حالی
راستیم پی‌بلی کی آمه‌ی کرده
کی له‌صحرادا رخی نوی برده
کی بی له‌گل تو پنجه بازی کا
کی حدی هه‌یه که‌ناسازی کا

جوانی دایه‌وه پووستمی ده‌ستان
ووتی گورریکم کردبو بریان
تیر تیر گوشتم خوارد چاوم چووه‌خه‌و
بی ترس له‌دوژمن بی خوف له‌م‌وله‌و

گورزی گاوسر له ژیر سرمابو
که هه لسام نواریم پرخش نه مابو
شوینم هیناوه هتا ام شاره
پرخشم لیره به معلوم دیاره
به غضب هاتوم پرخش پیدا که
یاخو شوینه که ی له شار جیا که

له ژیر زمین بی یا له آسمان
ابی پرخشی من پیدا که ن الان

اگینا به ذات خدای بی همننا
من کاری اکم خوین لاشه بیا
له گه لم مه که ن هیچ حیل و افسون
با به تیخی من نه بن سرنگون

قصر و هیوان و دروازه و حصار
با به گورزی من نه بی یخته سار
شاه که أمه ی بیست لرزه ی هاته گیان
له رزی هروه کو بی سرشتاوان

ووتی ٧٧٧ دلته ٧٧٧ ساد

غم و پهزاره توږده به باد

به توندو تیږی کار ناچیته سر

مار به قصه ی خوش له کون دیته دهر

میوانی عزیز نوری دیده می

تو که وره و سردار برگوزیده می

همو خزینه و گنج و متاعم

کنیز و غلام زرین کولام

همو خاکسار خاکی ژیر پان

فدای سی اسپ جهان پیمان

امشه و لیره به هتایانی

خوش را ابویره بی دل گرانی

جا پوستم دلی ساکن بو له درد

روی کرده چادر آلاهی لاجورد

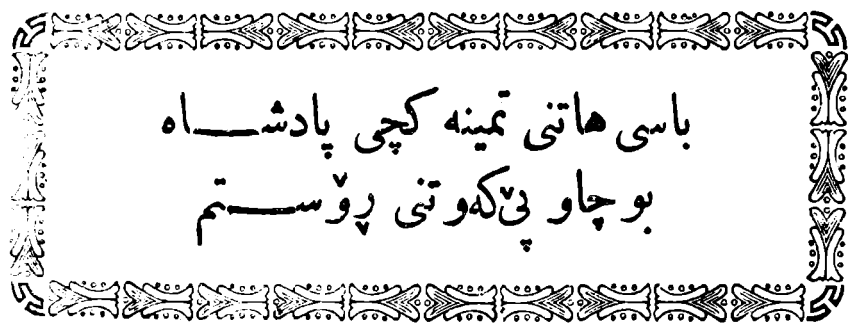
کنیزه کانی دیبای چینی پوش

کمر بسته کان دانه ی دورر له گوش

صف صف جمع بون جا بو تماشا
 پوستم چوره سرتختی پادشا
 پوستمیان کهدی هموبون پسر سام
 له سام و هیبت نه وهی زالی سام
 شهو به سرداهات روی دونیا بوتار
 ههل گیر سا چراو فانوسان هزار
 هیوان لاجورد جواهر کاری
 آو سارد به گولآو عنبر دیاری
 دوشه گو فرشی دیبای چینی باف
 بون معسک و عنبر له گل مسکی ناف
 ساقی مشغولی شرابی ناب بو
 مجلس فرح بخش بزمی شراب بو
 محرمی کی شاه له مجلس هه لسا
 پویشته حرم خلوتخانهی شا
 وصفو تعریفی جهان پالهوان
 کردی له خدمت بانوی بانوان

خلاصهٔ اجماع له پاش نیوه شهو
مجلس بلاوبون کردیان میلی خهو

شعلهٔ چل چراو فانوسی گوهر
دابوی له جام ریز وه کو شوقی خور

باسی هاتی تمینه کچی پادشاه
بوچاو پی کهوتی پو ستم

کچی پادشاه سودای کهوته سر
بهرو خسار وه کو مانگی منور
پروی قطرانی قلم کشیده
برژانگی الماس سورمه نه دیده
زولفی سیاهمار خالانی جوهر
لیوی وهک لعل ددانی گوهر
به بالآ وه کو ملک و پری
آدره و شا وینهی زهره و مشتری

نهسر هتا پئی ذره نه یبو عیب
رورست کرابو نه کارخانهی غیب

وه ختی نیوه شهو که له خه وهه لسا

لباسی جوانی به بدهن پو شاسا

خوی رازانده وه وهک کومه لی نور

وه کو خور شعلهی پیدابو له دور

که شهو نیوه بو هه لسا وه دهر دهم

چوو ه ژوره وه بو سیری پو ستم

وهک مانگی چوارده چو دانیشته له لای

به پنجهی رهنگین شیلائی دست و پای

که له خه وهه لسا پو متهمی دهستان

دی دانیشته وه مانگیکی تابان

پو ستم ووتی پئی ای دیده شاباز

بوچی توها توی چیته تو نیاز

ووتی پهلوان گوئی بده رازم

له خدمت تو دا وایه نیازم

له رازو قصه م تو خوا مه گره عیب
البهت معلومه له کارخانه ی غیب

آواته خوازبوم دل پر درد و غم
به چاو بدینم من بالای پوستم
آمه چند ساله من آرزومه
هر چاوه پروانی دیداری توومه

بیستم چوی بو راو گورت کرتبو
پاشی خو اردن میلی خهوت کردبو
من ده سوارم نارد به تعجیل و دهو
امر م پی کردن نه کن خوردو خهو

بلکو پر خشی تو بگرن به اسیر
بی هینن بولام زو به بی تقصیر
هتا به شو نیا تو بیت بت بینم
مقصدم و ابو پوچی شیرینم

ریگای خهوت خوانت تو کرد یخته سار
طی دونیات کرد به تنها سوار

نه آلكوسى تورك نه افراسياب
 هيچ كس له ميدان تو نه يكر دشتاب
 ايرانو توران هيناته ژيودست
 چند هزار شيرت به ضربى مشت كوشت
 امانم بيستوه پوژو مانگو سال
 آرام نيه تو م واه خيال
 ايرانو توران هر توى وا تيدا
 وينه ي من بو تو كچ نابى پيدا
 هيچ كس نه يديوه قدو بالاى من
 حسن و جمال و خالى آلاى من
 اكر له باو كم داواى من بكه ي
 اجا گوئى مردى له دونيا ابه ي
 كورپى له من و له پشتى تو بى
 ايرانو توران ابى گشت كو بى
 كچى پادشاهى سمندگانم من
 ههل بژير راوى پروى جهانم من

شاهانی دنیا آوات خوازمین
 پیکراوی تیری غمزه‌ی نازمین
 أمه‌ی ووت پویشت سروی خرامان
 تنها مایه‌وه پووستمی دهستان
 پووستم سبه‌ینی دانیشت له‌مقام
 داوای کرد وزیر خاوه‌ن عقلو فام
 همو بگلران مرصع کمر
 هاتن بو مجلس گشت دسته و نظر
 وزیر یکی نارد بولای پادشا
 ووتی له مجلس حاضر بی ایستا
 پادشا أمه‌ی که بیعت دهر زمان
 هیچ نه پگرت قرار زو هاته دیوان
 هاته خدمتی جهان پاله‌وان
 سلامی لی کرد دانیشت له دیوان
 پووستم جا ووتی شاهی جهاندار
 عرضی کم هه‌یه دلت نه بی زار

ایستا من و تو با بکین تدبیر
شرط و پیمانی بکین بی دلگیر
گلی له باغت کرم که پیمان
هنا که وره بیت معلوم بی لیمان

شاه نه م قصه یه ی که بیست له پروستم
له خوشی سه ری چو وه چرخ بی حه و تم
ووتی پاله وان چی تو میلته
کچو تخت و تاج گشت طفیلته

قاضی طلب کرد در لحظه و ده ردهم
ماره ی تمینه ی برری له پروستم
زه ماوه ندیان کرد چند پروژ به کرم
جهان پاله وان پرویشته حرم

پروستم حیرانی گونای آلی بو
سر سام له جمال زولفو خالی بو

گاه ماچی ا کرد گردنی بی کرد
گاه دستی له سر شامامانی زرد

أوشه وه جوت بون به کامرانی
زور کیفیان کرد به شادمانی

له بازوی دابو پوئستی دهستان

دانه گوهری قیمتی جهان

گوهری که وا دانه ی دیار بو

دورری خزینه ی کیکاوس شابو

پوئستم کردیه وه له بازوی درحال

دای به تمینه ی با حسن و جمال

ووتی گر خدای خالق عالم

کورپگی پی دای له نطفه ی پوئستم

توئتم گوهره بـ کـره بازوی

باهه لی بـ گـری نشانه ی بابوی

خو اگر کیچ بو له زولفی بسته

هتا وه ختی خوئی اجا بوه بسته

وه ختی سبه پنی که له خبه وه لسا

اسلحه ی هه لگرت خفتانی پوئا

رخشی زین کردو در حال بوسوار
همت خوازی کرد له لای شهریار
به یلغارو تاو چوه وه ایران
هاتنه پیشوازی همنو دلیران

شاه ووتی پوستم تو نه بوی دیار
به بی تو ایران اکهن یخته سار
به بی تو عمرم پوچو هه بایه
تاجو تختی من به تو ره وایه

پوستم عرضی کرد تو نیته خبر
ماجرای سه یرم من هاتو وه به سر
له ده شتی شکار شای افراسیاب
کردم آرزوی خواردنی کباب

گورریکم گوشتو برژاندم یکسر
تیرم خواردو و خه و تم بی خبر
خبرم بو وه وه پرخش نه ما بو
سه ری ۳ نفر له بیخ که نرابو

پیشم خوارده وه سرسام بوم به قین
به دواى رخشا چوم بو توران زمین

له شاریک که واسمندی ناوبو
زور به آسانی پخشم پیدابو

له لای پادشا یک شهو بوم میوان
به کیفو ذوقو به دلی شادان

باسی له دایک بونی زوراب

له شارى سمند تویننه احوال
باسی تمینه شوخی سوسن خال

دائم بوړوؤستم پریشان حال بو
درون پر دردو جسته ی زوخال بو

باری حملی بو نو مانگ بو تمام
کورپکی هیئا (زوراب) یان نانام

زو مژدیان برد بو پوښتمی زال
که کورپکت بو پر حسن و جمال
پوښتم که بیستی زور به دلخوشی
آلتون و زیوو گوهری به خشی

فرموی خزنده دار زیرو جواهر
باریان کرده اسپ وهک سنگی باهر
دانه ی یاقوتو خزینه به بار
ناردی بو توران بو کوری نازدار

ووتی خرجی کن بو سروکاری
خدای تعالی بیت آگاداری
زو راب به یکسال وهک دو ساله بو
له پینج سالی دا سر قباله بو

منالی اگرت ای خسته زمین
دستو پی ای به مت به قارو به قین

چونکه له نسلی پاکسی پوښتم بو
له سر دنیا دا مانند ی که م بو

به پنجه‌ی پر زور هه‌لی آکند سر
هاوتای هیچ نه‌بو له‌جنسی بشر
تورکان له‌ده‌ستی بوبون سرگردان
کس نه‌ی اتوانی لای بی‌یک آن
پوژئی پی‌یان ووت زوولی بی‌حیا
بی‌باوکی احمق مادر به‌خطا

هیچ کس نازانی اصلت واه کووی
تو له‌نطفه‌ی کی بیت بی‌شرط و بی‌شوی

زو‌راب امه‌ی بیست به‌قارو به‌قین
چو بولای دایکی به‌دیده‌ی گرین

ووتی ای دایه‌ی تو خدای عالم
پر استیم پی‌بلی به‌بی‌زیادو کم

به‌شانو بازو من هنرمندم
له‌ناو مخلوقا یکجار پسندم

عالم ازانی من یکجار مه‌ردم
شیر حدی نیه‌ی بینه‌ی نه‌به‌ردم

گر دیوی ملعون بوم بیتہ میدان
 ریشہی اکیشم به عونى یزدان
 باوکی من کئی به هر بلی ایستا
 هتا به دستم نه بینی سزا
 له من گهره کته کام بکهی حاصل
 باو کم نشان ده هیچ مه به خجل
 دایکی ووتی پی ای برگوزیده م
 فرزندی عزیز باوک نه دیده م
 به واتهی رقیب دل پر قارو ژه تنگ
 به قصه ی بدکهر دلت نه پی تنگ
 کئی پی له گل تو پنجه بازی کا
 بیته میدان و ناسازی کا
 باوکت پوستمه شای کمر لاله
 شیر له برچاوی وه کو مناله
 له هوت خوانه وه تا مازندران
 پاکی کرده وه له حادو گران

جا زوړاب دلی ساکن بو له غم
له خوشیا سهری چوه چرخي حه و ته م

وتی که باو کم روستم بی به خوا
ایران و توران اگرم سر تا پا

به توفیق حق جهان آفرین
من لشکر ابه م بو ایران زمین

نه کیو نه گودرز نه زه ننگه ی پر زور
نه طوسی نه وزر نه بارامی گور

نه زال و نه دیو نه کاوسی که ی
نه باله و انان ملکی دهشتی ره ی

له گل شای ایران ایان هینمه دست
له پاش امانه و کو شیری مست

له گل شای تورکان انوینم عتاب
اچمه سر تختی شای افراسیاب

زوړاب له دایکی اچا دستو برد
سپاو لشکری زوړی طلب کرد

سپایان سان دان له تورکانی چین
 له سمی اسپان الہرزی زمین
 دایان له طیل و کرہ ناو نفیر
 بارکرا پارہ و گنجی بی نظیر
 وہختی حاضر بو سپای بی شمار
 زوراب فکری کرد له چی بی سوار
 دستی انایہ سرپشتی اسپان
 سست ابون له بر زوری پهلوان
 ہاتہ لای زوراب جانہ و جوانی
 وتی له لامہ من مادیانی
 کہ تہو له نطفہی رخی پوستمہ
 له پوی دنیادا مانندی کہمہ
 او شہوہی پخی پوستم له مال بو
 دایکی او ماینہم اوسا بہ فال بو
 ایستا له نطفہی اسپ پی بہ یایہ
 لایق بہ سواری جنابی شایہ

اُفرې وکو طیر اُروا وکو با
هر نه واسپه یه دلی تو شادکا

زوراب وتی پی ئه واسپه بیته
به انصافی خؤ گه نجم لی بسینه

وهختی که رویشت اسپ هینا زو
عیناً به وینهی رخشی روستم بو
گه لی خوشحال بو زورای ناودار
شکری کرد بو ذات خدای کردگار

دهستی برده سر باریکی پشتی
اصلاً نه له خشا له ژیری مشتی
چون بویان هینا زینی مجوهر
لایق بو به اسپ شاهی اسپ کندر

وهختی بیانی که خویندی خروس
هه لسا له سپا دهنگی طپلو کوس

باسی لشکر بردنی زوراب بو سر ایران

زورابی دانا شیری هنرور
زریو خفتانی درحال کرده بهر
له گل چوار آیین خوده و طاس کلاو
ههلی گرت اسباب و تیغی مصری ساو

برایکی بو تمینه ی نی عیب
زبانی لال بو له کارخانه ی غیب

تمینه ووتی برا گیان آمان
دخیل صد دخیل دستم به دامان

له گل زورابا بچو بو ایران
بو جنگو جدال له عرصه ی میدان

اگر پوستمو زوراب له میدان
که و تنه شه ره وه یقین برا گیان

پوستم لهم گورپه‌ی نازانی خبر
مبادا بیکوژی له میدانی شر

اگر فایق بی پوستمی دستان
زورابی نازدارا کوژی له میدان

لازمه آگاداربی برادر
زوراب له پوستم نه بینی ضرر

امه‌ی وت لشکر پویشیت بو ایران
بو شه‌رو دعواو جنگی دلیران

گه‌یشتنه دریا که شتی که‌وته او
خبریان زو برد بو افراسیابو

که زوراب ناوی وابه‌بی دره‌نگ
هاتوه بو ایران بو شه‌رو بو جنگ

هیشتا منداله نادیده ساله
مه‌یلی به شه‌ررو گورزو گوپاله

اگر له گل پوستم بین آشکار
پوی همو دنیا اکهن یخته‌سار

وهختی^۶ امه ی بیست پادشای توران
 امری کرد در حال حاضر بو هومان
 ووتی به گنجور خزنه و مالی زور
 له گل^۶ اسلحه ی جنگو شه پرو شو^۶
 له گل چند اسپ^۶ خاصه ی شاهانه
 بو زوراب بیه له جبه^۶ خانه
 از انم هومان هر خوت ازانی
 له گل^۶ دلیران مردانی گیانی
 کاری^۶ بکه تو^۶ به عقل و تدیر
 پروستم ذلیل کات به پیکانی تیر
 بلکو زو پروستم بکا نه و فنا
 نجات بی^۶ له دست پروستمی گومها
 دخیل و آمان زنه ار صد زنه ار
 پروستم له زوراب نه بی آگادار
 بلکو خوا بکا پروستم بی غمناک
 به دهستی کوری خوئی بی هلاک

هومان زو هه لسا له خدمتی شا
کهوته کارسازی لشکرو سپا
هرچی شاه ووتی هینایه انجام
لشکر حاضر بو تکمیل و تمام

سپا رای بو روی کرده صحرا
پویشتن هتا گه یشتنه دریا

کاتی نزیك بون سپا دیاری دا
عرضیان کرد ووتیان شیری بی هاوتا

وا هات له پیره سپای بی سامان
نازاین هینی تورکه یا ایران

امری کرد ووتی بزانب خبر
له کوی وه هاتو وه سپاه و لشکر

که له پیشه وه پیدابو هومان
به عقل و تدبیر گوهر شناسان

دابه زین سپا له زین به یکجار
هاتنه خدمتی زورابی ناودار

خه لاتی شاهی و دانه‌ی دل‌پسند
دایانه خدمت شیری ارجمند

ووتی پاله‌وان شیری برزه‌جا
ایمه‌ی ناردوه افراسیاب شا

که له خدمتتا بو همو خبر

وه‌کو خدمتکار بیه‌ستین‌گهر

خیلی که یانی گه‌لی قیل بازن

له‌سر روی زمین بو حيله شاذن

ایمه شاره‌زای ریگای ایرانین

آگاداری حال گشت دلیرانین

معلومه پوستم که به دستی تو

زور به آسانی ائی رنجه‌پو

دلیرانی تر وجودیان چیه

له میدانی تو هیچ حدیانیه

اگر به ایمه رخصت‌دهی قوربان

ایرانو توران زواکین ویران

خولاصه سپای تورکان بی‌دره‌نگ
رای بون له‌پری بو شه‌روو بو جنگ

۳ رۆژو ۳ شه‌رووین به‌یلغار
هتا که‌یشتنه لای سپی حصار

له‌پاش استراحت خواردنی طعام

هه‌لساوه‌ا‌ج‌ا‌ زۆرابی پرفام

هیجرناو کوری گو‌د‌ز ناوی بو

له‌سر قه‌لاکه‌ دایم حرس بو

له‌سر فرمائی گو‌د‌رزی کوشواد

له‌و قه‌لایه‌دا دانیشتبو شاد

باسی گرفتار بونی هیجر به دهستی زوراب

له پر به هیجر که خبر در
ووتیان زوراب ناووا بوه پیدا
له جیحونه وه تا سی حصار
هوا تاریک بو له تو زو غبار
هیجر امه ی بیست زور پتی هه لسا
اسلحه ی شهرری در سعات پوشا
بسته پشتی تیغ و تیره شیر
روی کرده سپا شیرانه هیجر
که تماشای کرد لشکری عظیم
واهات له پروه به بی خوفو بیم
نشانه ی شصت و دو هزار سوار بو
له چاره یاندا غضب دیار بو

معلوم بو له لای شای افراسیاب
سپای ناردوره به تعجیل و تاب

هیجر سواربو پوی کرده بیرون

له میدان وهستا و کوزر ستون

لشکری زوړاب له ولاره وهستا

وه کو شیری نر سانی دا سپا

زوړاب سیری کرد که تنیا سواری

وینه ی برق آهات گه وره ناوداری

تنها وه ستاوه له عرضه ی میدان

انتظار آکا وه ک شیری زیان

زانی دلیره و شیری شکاره

چاوه پوانی شه پر پوی کارزاره

زوړاب سواربو پوی کرده هیجر

نعره ته ی کیشا وه کو شیری نر

ووتی ای سوار بوچی به تنیا

وامعطلی له عرضه ی دعوا

هیجرتی فکری عجب سوار یکه
سالاری گوره و نامدار یکه

به سپام و هیبت به زوری بازو
له گلیانای کس ها و ترازو
ووتی به راستی تم پاللاهوانه
مردی میدانی دهوری زمانه

له پروژی شردا به زوری کند
زورکس له دونیا آخاته ناو بند

ووتی ای سوار تو ناوت چیه
بوچی اگه رری مقصدت چیه

پاللاهوانی گورج کامین وولاتی
سرداری سپای کام سربساتی

پیم بلی کی یه باو کو اجدادت
له کام طایفه ی چیه مرادت

زوراب هاته جواب ووتی ای جوان
قصه ییک اکم لات نه بی گران

بوچی ارسی له احوالی من
له اصل و نسب جیگهی مالی من

من هه تی ویتکم بی جدو پدر
نه له تورانم نه چین نه بربر

اصلو نسیم معلوم نیه لیم
نازانم هرگز که من کورپی کیم
دایکم بی کسه فقیره و هزار
جفا کیشی درد جهوری پوژگار

ایستا خیالیک له شانم باره
همیشه دلی من بی قراره

خیالم وایه دونیا سرانسر
بینمه ژیر حکم وه کو شیری ز

اول کیکاوس پادشای ایران
بخسیرکم له گل همو دلیران

به لام فیله تن ناوی مشهوره
سرداری ایران به ذاتو زوره

نه بی به کند بیکم گرفتار
بی به واتهی دهوری پوزگار

من که پوستم هینایه ژیر دهس

ایتر قیمتی لام نیه هیچ کس

اچمه سرتختی شای ایران دیار

اکمه سرم هم تاج هم تومار

امانه همو له لام آسانه

دونیا له دهستی من هراسانه

هیجر امه ییست پرهش بو وه کو قیر

دنیای له برچاو بو به زمهریر

ووتی تومغرور مه به ای جوان

مه به به تمای ایرانو توران

فیله تن وه کو شیړه دیاره

ناوی له ده م دا وه ک زهری ماره

اگر له ده ستم نجاتت بو تو

اوسا بو سرتخت کیکاوس بچو

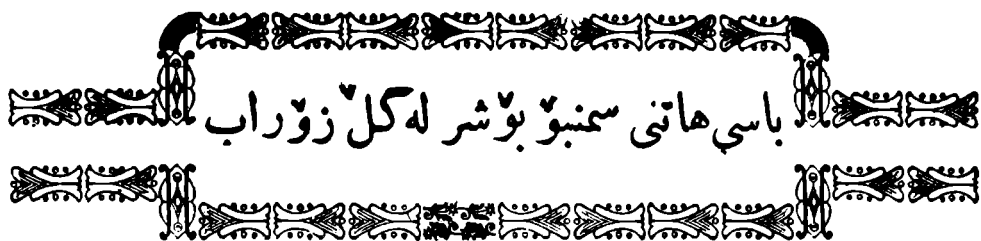
دهستی دایه تیغ مودای پرخطر
به زورابی ووت بدی بدگهر

زوراب دهستی برد وه گو شیر آزا
شمشیری به زور له دهس ده رهینا

گرتی پشتی هیجری سرمست
دای به زمیندا هر دو دهستی به ست

بردی بو هومان به دهستی بسته
به خواری و ذلیل سری شکسته

أجا له هیجر له بالای حصار
نو بتچی به کان کردیان زور هاوار

باسی هاتی سمنبو بوشر له کل زوراب

سمنبو خوشکي هیچهری اسیر
زو رقی ههلسا دلی بو زویر
له داغا دلی بو بو به کباب
ههلسا بستیتی حتی له زوراب

چو بولای باوکی درون پر له درد
ههلی گرت سلاح اسبابی نه بهرد
ووتی بابه گیان خو هیجر گیرا
له ناو عالمان پومان بو سیا
هیجری برام و ابو گرفتار
من جاهه ل اگرم اسلحه ی کارزار

له داغو رقا زوربو پریشان نقابی پوشی رویشته میدان
سواری اسپ بو سرتاپا تیار
لغاو مرواری رکاب زرنگار

سرتاپا اسپ همو آهن پر
هه ناسه ی اچو بو چرخى اخضر
دو زولنی پرهشی بون خوش وهك گولاو
شارديه وه له ژیر خوده كهو كلاو
پوی کرده میدان وه كو شیرى مست
نعره تهی كیشا خر و شا به قهست
زوراب امه ی دی وهك شیرى ژیان
به قارو غضب پوی کرده میدان

سمنبو دهستی زو برد بو كه وان
پیچی خوارد وهك مار زنده ی ده مان
شصت و دو تیری تیژی موشكاو
دهست کاری وهستای گه وره ی تازه ساو
خستیه ناو كه وان هاویشتی به قار
به ره و پوی زوراب خدن گانی ژار
تیری پینه ما خالی بو كه وان
نوبهت كه و ته دهس ازدهای ده مان

زوږاب امه‌ی دی متحیرما
 کندی هه‌لگرت زو بو‌ی حه‌وا دا
 له‌سرمالی زین کردی سره‌و خوار
 به‌حلقه‌ی کندی جابو گرفتار
 دابه‌زی له‌اسپ که‌دستی بو‌برد
 کلاو خوده‌که‌ی له‌سری لابرده
 زولفی قطرانی جوانی بون گولاو
 دیاری دا له‌ژیر غنبرین کلاو
 که‌زانی چکه‌ کورنیه‌ اجما
 زوږاب سرسام‌بو زوږ متحیرما
 سمنبو یکه‌جار خجالت باربو
 به‌مکرو حيله‌ هاته‌ قصه‌ زو
 ووتی پاله‌وان بو‌تو عیب‌ه‌و عار
 ناوت بد‌ته‌بی له‌روی روزگار
 آئین پاله‌وان شای افراسیاب
 هیچ‌نه‌بو باکی له‌واته‌و عتاب

له گل کچیکدا کردی جنگو شر
دو نیا پر نه بی له باسو و خبر
خجالت ابي له لای هاوسه ران
نه بی به عبرت تا آخر زمان

هیجر له لاته زنجیر له گردن
منیش کنیزم بو تو تا مردن

تکایه ساتی پیم بده دستور
کاریکم هه یه له قه لا ضرور

عمو گنجو مال خزینه م تمام
بو تو ی اهیتم بی صبر و آرام

زوراب امه ی بیست گه لی بو خوش حال
پسند بو قصه ی شوخی سوسن خال

کر دیه وه کمندر حال بی پروا
کچ نجاتی بو گه رایه وه دووا

له ده سنی زوراب که نجاتی بو
چو بولای خویش و له سر کاری زو

دابهزی لهاسب بالاشوځو سنگ

چو بوځانو قه لای سختی سپی سنگ

کیشا نعره‌ی بهرز صولی سیم اندام

ووتی به زوراب بی عقل و نه فام

هه لسه زو بررو ای خاکت به سر

بوچ خوټ اخه یتنه ناو دریای خطر

خبر انیرم بو کیکاکوس شا

وه کو که لای دار بنیری سپا

رپو ستم له نه وه‌ی ده ستانی سامه

اگر بیت بوشر عمرت تمامه

زوراب امه‌ی بیست سیاه بو له قار

جوابی دایه وه ووتی جادوکار

نهم زانی که تو به مکرو افسون

خوټ نجات اده‌ی به بی چندو چون

ایستا دره‌نگه واوه ختی شامه

لای مسلمانان کوشتن حرامه

به عون و توفیق جهان آفرین
سببه نیی به زور بازوی سهمگین
قه لای سنگین و دروازه و حصار
به گورزی گران اکم یخته سار

اوسا اینی معره که ی شیران
معلومت نه بی جنگی دلیران
هه لسا چو بولای باو کی سمنبو
سرتاپا بوی کرد قصه و گفتگو

باو کی ووتی پی پوله آفرین
ناموست نه چو له میدانی قین

ووتی ای بابه سامی نریمان
ناتوانی له گیل نه و بیته میدان

له شرو حربا وه کو پو ستمه
له سر پوی دونیا مانندی که مه

هیجر گیرایه وه علاجمان نه
غیری را کردن چاره مان چیه

سرداری گهوره یکجار به سامه
 یا نه وهی سامه یا ناخوی سامه
 به بازو و قوت به سینه چاکه
 زور هنرمنده جبینی پاکه
 رفیقینه لهر روی جهان
 ایهوی بگری پادشای ایران
 به بی شر هیجر و ابو به اسیر
 خستیه ناو داوو ناو بندو زنجیر
 من زولفم خسته ناو خوده و کلاو
 چومه میدانی به تعجیل و تاو
 شصتو دو تیرم من دا له گیانی
 کونی کرد همو گوشتو ایسقانی
 به حلقه‌ی کند گرتمی نهوسا
 کلاو خوده م کهوت زلفم دیاری دا
 من به هزار حیله بوم رستگار
 کهزانی ژنم نه هاته گفتار

باسی کاغذ نو سین بو کیکاوس شاه

باو کی سمنبو گه لی بو سر سام
بانگی کرد وزیر خاوه ن هوشوفام

کاغدی نوی به ناوی خدا

پاش عرضی حورمت بو کیکاوس شا

ووتی کیکاوس پادشای ایران

سالاری سرحد جنگی دلیران

هومیدم به ذات جهان آفرین

بمینی دلخوش له سر پوی زمین

تا آخر زمان له سر تختی زهر

حکمت په وایی دنیا سرانسر

معلوم بی له لات شای عالی تبار

وا افراسیاب فتنه ی پوزگار

سپای عظیمی هیناوه بو جنگ

دنیا له ایته اکا تاره تنگ

له خیمه و چادر آو ریشم طناف
 صحرا و سرزمین بو به زیوی صاف
 جوانی که عمری چوارده سالانه
 سالارو سرکیش کمر لالانه
 وه ختی ههل اگری تیغی هیندی کار
 نهنگ له دریا نه بی بی قرار
 هاتوو له توران بو شهر یاری
 زور غلامانی کردوه حصار ی
 هیجری کردوه له میدان امیر
 دستی به ستوو به ره و قو زنجیر
 که سی نه ماوه له سواری شرکه ر
 بچته میدان بو عرصه ی خطر
 ایتر اختیار به دستی شایه
 نجاتمان بده زو له م بلایه

عرضه ی ذلیلی وه ختی ته و او کرد
 دای به قاصدی ووتی دستو برد

ووتی تو بیده زو به ته کو دهو
 هیچ رامه وهسته به پوژو به شهو
 هرچی گنجو مال له قه لادابو
 باریان کرد به شهو فراریان کرد زو
 بیانی کاتی خورشیدی خاوه ر
 له برجی مشرق سه ری هاته ده ر
 زو راب خبر بو له خه وی شیرین
 له داغی کچه دل پر قاروقین
 کردی به بردا اسلحه ی پوی جنگ
 سواری اسپ بو خیرا بی دره ننگ
 لشکری تورکان هاتن بو نبرد
 زمین تاریک بو ههوا لاجورد
 اسپ یلغاردا زورابی ناودار
 شکاندی به گورز دیوازه ی حصار
 له شوین سمنبو که ررا سر تاخوار
 نهی دی نشانی دختری نازدار

بارو بارخانه‌ی برده ناو قه‌لا
لهوی مایه‌وه زورانی و‌الا
له‌ولاوه قاصد وه کو بای شمال
گه‌ییه پای تختی شاه‌ی کمرلال
سرله‌بیانی چوبو بارگا
نامه‌گه‌ی دابه‌دس کیکاوس شا
همو احوالی خو‌یان سرانسر
عرضی کردله‌لای شاه‌ی تاجود
وه‌ختی خویندیه‌وه نامه‌ی دلیران
زورقی‌ه‌ه‌لسا پادشای ایران
بو‌یژه‌ن و‌گیو گورگین میلاد
رهام و‌بهرام گودرزو گوشواد
طوس و‌فریدون شازاده‌ی کیان
شیده‌وش فرهاد نه‌وه‌ی کاویان
باسی کرد قصه‌ی زوراب سرتاپا
پاله‌وانه‌کان زور سریان سورما

شمو سر سام بون له و قصه و باسه
 خاطر پریشان به بی هه ناسه
 شاه ووتی کامتان پر زور و سامن
 کیتان هونرمند برزه ستاس
 سبه نی بیهن اشکرو سپا
 وه کوشیر بررون بو شرو دعوا
 وه ختی که ده رکوت شعله ی آفتاب
 زو بررون له گل سپای بی حساب
 لشکری تورکان بکن قتل عام
 بن به واته تا یوم القیام
 له پالاهوانانی بارگاهی شاه
 کس نه بو بلی من ابه م سپاه
 شمو بیده نگک سریان خسته خوار
 له پاش مدتی هاته گفتار
 ووتیان پادشاه آزاییکی وا
 که دایم شمشیر له روی ههور آدا

هيجري كهوا كردووه اسير
به يزداني پاك خدای بي نظير
مگر هر پوڻستم له زابل زمين
بچي پوڻ جنگي له ميداني قين
به غيري امه نيته تي چاره
پالهوانگي يکجار زور داره

باسي كاغذ نو سيني کيکاوس
شاه پوڻ پوڻستم تاج بخش

شاه فرموي وزير حاضر بو له لاي
سجده ي زميني برد پوڻ خاكي پاي
ووتی بنوسه نامه ي خوش تقدير
بولاي تاج به خش شيري بي نظير
قلبي ههل گرت وزير ي دانا
اول به ناوي خدای بي هاوتا

معلوم بی روستم پالهوانی جنگ
کشندهی دیوان اولادی ارژهنک

ایرانو توران تا وولاتی چین

ناوت مشهوره له سر روی زمین

شیرانی بیسه پلنگانی کو

به ضربهی تیغت بونه پرنجه پرو

تاجو طومارم توئی همو که سم

پروژی تنگانه هرتوی دادرسم

قاتلی دیوان تاج بخشی شاهان

فریاد ره سی عام حشمت پناهان

که نامه م که یشت زنه ار صد زنه ار

هه ل بگره سلاح زو بوکارزار

سواری پرخش به نه وهی زالی سام

هیچ مگره آرام حاضر به له لام

اوا له لاین شای افراسیاب

هاتووه سپای بی حدو حساب

له عرصه‌ی میدان معرکه‌ی نبرد
 کیو به گورز آکا به توزو به گرد
 هرچی په لوان سرحد نشین
 یکا یك هموزور دل غمگین
 شاه کاغذی دا به گوی سالار
 به بی مدارا در حال بو سوار
 ده پروژو ده شهو به وه ختو بی وه خت
 به پریدا پرویشته به تالوکه و جه خت
 وه ختی بیانی پروژی یازدهمین
 آجا که یشته لای زابل زه‌مین
 ایشکچی یه‌کان له بالای حصار
 سیریان کرد له پری پیدا بو یکسوار

چون بولای پوستم بی صبر و آرام
عرضیان که ای نه وهی زالی سام

سوار یک به پیوه و دیت به بی دره ننگ
زمین له ژیر پی اسپ بووه تنگ
به لام نازانین او سواره کی به
له ایران هاتووه خبری پی به

پوستم که بیستی هه لسا سوار بو
له درگای حصار هاته ده ری زو

که دی کلاو خودی زی پری له سره
تی که یشت کیوی خاوه ن افسره

هات به پیریه وه زور به احترام
یکازیان ماچ کرد به خوشی و سلام

دهستی کیوی گرت پوستمی دهستان
به شه و قو خوشی پویشتنه دیوان

ووتی پیم بلی چوند یادشا
پاله وانه کان دلخوشن آیا؟

کيو ووتی قوربان گشت پالھوانان
 حورمتیان هه یه لای شاهی ایران
 بهلام پادشا زور بی دهماغه
 حصار گیراوه هیجر دوستاغه
 میان ناردوه به تالوکه و دهو
 زنهار تهمن بی خوراک و خهو
 سرداریک هاتوه زور سهمناکه
 ناوی زورابه گهلی بی باکه
 شصت و دو هزار سواری هیناوه
 پالھوانیکی آزاو تهواوه
 پوستم ووتی من دونیا سرانسر
 نهمدیوه کسی له خووم آزاتر
 بهلام لهچی پادشای سمندگان
 کوریکی داوه خداوند پیمان
 انرسم نهو بی هینده آزایه
 هیجری گرتووه الحق بلاوه

اگر زور ابّنی بازی کرده
هیجری له روی آشتی برده
به لام هیشتا اویکجار منداله
عمری نهایت چوارده ساله

له پاشان اجا گیوی ناودار
دایه دست پروستم نامه‌ی شهریار
پروستم که وه ختی سیری نامه‌ی کرد
سه عاتی مات بو خوئی به دل برد

ووتی به عوننی خالقی بیچون
به ضربی شمشیر ای که م سرنگون

به پروشته‌ی کند من اکم قهستی
له باتی هیجر ابهستم دهستی

که داوای تختی کیکاوس اکا
چاوی له مرگه ایکورژم به خوا

امشه و جامی مه‌ی باتیر بنوشین
سبه بنی برکی غضب بیوشین

۳ پوڙو ۳ شهو بزمی باده بو

مجلس فرح بخش ساقی ساده بو

له مستی شراب سرسام بون سرجم

عاقبتی کار پوڙی چوارده هم

کیو ووتی پوڙستم نهوهی زالی سام

آه ۳ پوڙه کدمن تعطیل مام

یا رخصتم ده یا برۆین ایستا

نهوهك پادشا قصدی سرم کا

کیکاوس بو جنک دلی به تابه

معلوم بی له تو حالی خرابه

اترسم وه ختی مستی شراب بی

له گلپان قصه ی زور ناصواب بی

جوانی دایه وه جهان پاله وارن

ووتی له ترسم آله رزی شیران

کیکاوس لای من و هک مستی خاکه
چه پروام لهشای پرسام و باککه

ووتی زور علی آزای کر زور
زین بکه رخشی پرندهی بی پر
سواری پخش بو جهان پالوان
به یلغار پویشت هتا کو ایران

گودرزو بهرام فرهادو قباد
زنکه شاوران گورگینی میلاد
سوارانی جنگ هزاران هزار
چون بو پیشوازی پوستمی سردار

پوستم دابهزی له رخشی پران
به قدر و حرمت بردیانه دیوان
سلامی کردو وهستا به پاوه

کیکاوس اصلا جوابی نه داوه
پرقی هه لسابو کیکاوس به قار
پروی کرده پوستم ووتی هرزه کار

هیچ باکت نیه خو من پادشام
له پیش چاوی تو من وه کو گه دام
گیوم ناردده لات و وتم صد زنهار
هیجر یخسیره بووه یخته سار

تو خریکی کیف زمزمه ی سازی
له حکمی شاهان زور بی نیازی
اگر من ایستا شمشیر نه بو پیم
اوسا به تحقیق آنزانی من کیم
به یزدانی پاک وها امدالیت
سرت و دک ترنج اگه وته بر پیت

شاه ووتی به کیو بووم بگره رپوستم
چونکه بی گووی یه در چوله قصه م
گیوی ناودار زور خجالت ما
سری شور کردو نه کرد قصه ی شا
زور رقی هه لسا شاهی کیکاوس
به توندو تیژی جا خورری له طوس

ووتی هه لسه زو پووستمی بدکار
بگره بوم بیبه بیده تو له دار

دارکاری بکه بی خه ره زندان
بام ایتر نه کات بی امری شاهان
هتا اتوانی اذیتی بده
سر کیشی نه کا ایتر نه و بده

جا طوسی نوذر له جی ی خو ی هه لسا
روی کرده پووستم به فرمانی شا
دست پووستمی گرت بی باته به قار
فیله تن خورری وهك هه وری بهار

ووتی هه — ر فلک اتوانی به قار
پووستمی دستان بکیشی به دار
توکاری مه که به گورزی گران
پریشان بکه م ایران و توران

مه لی من شاهم خاوه ن تخت و تاج
به منه وه سکه ت هه به تی رواج

گر نه بی له بر تانهی پوزنگار
هر ایستا من تو اکیشم له دار

چند دیوو چند شیر چند جادوی بدکار
من بو تو همو کردم نگون سار

بو تو من گرتم چند شارو وولات
سری چندشاهم خسته ژیری پات

له ریگای جهوت خوان من چند جفام برد
کوړ بی چاوت نازانی من چیم کرد

خوم و اولادم فرمان بردار بوین
ایستا خه لاتمان فه لاقه و دار بوین

خبر بزائن شاهانو خونکار
کیکاوس پوستم ادا ته له دار

سردن باشته له تانهی بدکار
ایران و توران نه بن آگادار

له دستم نایهت کوشتنی شاهان
اگینا له گل خاک اتکم یکسان

نامردم اگر ایتر بت بینم
چاره‌ی خوٚت بکه شاه‌ی پیشینم

تو تاجی منه کَر دو ته به سر
ایرانو توران دنیا سرانسر

قدرتی نیه کس بکا انکار
هر کس انکار کا نه بی شرمسار

پروستم امه‌ی وت به قارو به قین
سوار بو روی کرده رئی زابل زمین

وختی نه و پرویی گیوی نامدار
مه‌لسایه سرپی ووتی شهریار

له گل پروستمی گهوره و حرمتدار
قصه‌ی وا مه‌که بی دل آزار

بوچی پروستم واکر د دل تنگ
شوشه‌ی بختی خوٚت مه‌شکینه به سنگ

گو در ز امه‌ی بیست اویش له پاشا
مه‌لسا را و هستا له بر تختی شا

ووتی ای شاهم تو هه ته خبر
روستی دستان شیری پر هونر
چند بو تو کیشای جفای رپوزگار
چند دیوو جادوی بوت کرد له تو پار

چند جار له جنگی شای افراسیاب
به خوین تورانی پر کرد له سیلاب
ایسته له لای تو خو خطا کاره
به قصه ی تو بی خه لاتی داره

کاتی امه ی بیست پادشای ایران
ناردی به شوینیا زوبو پشیمان
ووتی که پروستم نه وهی زیمان
نوری دیده مه و انوم پشیمان

گودرزو بهرام فرهادو قباد
شیدوش و شاپور گورگینی میلاد

طوس و فریدون له کل گستم
روانه ی کردن به شوینیا دردم

گه یشتنه پښتم به صد احترام
راوهستان همو لیان کرد سلام

عرضیان کرد که ای جهان پالہوان
بوچی عاجزبوی له شاهی ایران
سالاری گهوره و گرانی خو تو
مایه پی ژینی همووانی خو تو

پالہوانه کان پی تو دل تنگن
همو عاجزو ماتو پی دهننگن

توی خاوه ن تختو تاج و طپلو کوس
گوروی مهده قصه ی پوچی کیکاوس

پادشاه پی هوش مستی شراب بو
عاجزی کردی زور ناصواب بو

به گودرزی ووت نه وهی بوری سام

فرموی به سی پی قصه ی ناتمام

شرطم کردوه به دلنگی صاف
هتا کو امرم پی دروو خلاف

تا کو من زندوم لهسر پوژگار
 نابی بینم چاره‌ی شهریار
 من همه پرخش و گورزی گاوسر
 بوچی بترسم لهشای تاجور
 دوباره گودرز هاته‌وه گفتار
 ووتی ای شیری عرصه‌ی کارزار
 نرموده‌کی تو پراست و پروانه
 به لام من عرضم هه‌یه بزانه
 لیت ادهن خلق طعنه‌ی بی حساب
 آلین که پوژستم ترسا له زو راب
 پوژستم امه‌ی بیست ساکن بو له قین
 ترسا له طعنه‌ی اهلی سرزمین
 به قصه‌ی گودرز که پرایه‌وه دووا
 هاته‌وه بوشار بولای پادشا
 کیکاوس هه‌لسا زو پیشوازی کرد
 لهسر تختی زیر داینا دستو برد

ووتی پالہوان بوجی دل پریشی
لازمہ کہ تو نازم بکیشی

تو گہورہ بیت کرد منت کرد بہ شا
پیویستہ دایم بکئی مدارا
زور پشیمانو خاطر غمگینم
پہر ریوہ رہنگی آلہ جینم

جوابی دایہ وہ پوستی سردار
ووتی ہم بخشہ منم گناہکار
ہتا کو زندوی پوی سربساتم
بندہ و غلام و خاکی ژیر پاتم

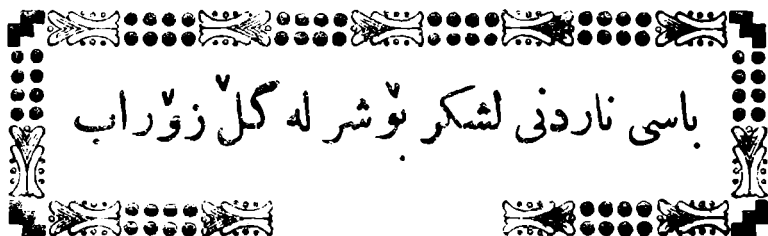
منیش یکیکم لہ گردن کہ چان
بہ خشہ خطای غلامی خو تان
توفیقم بدات گر خدای جبار
دورژمنہ کانت من ادم لہ دار

اوہی داوای تخت کیکاوس اکا
بہ غیري مردن اینر چارہی کوا

شاه ووتی امشه و تو مهی بنوشه
سبه نی برگی غضب بیوشه

له گل خوت به ره سپای بی شمار
دینا له زوراب بکه تنگو تار

شهو ی نوشیان کرد شرابی گلرهنک
به دهنگی سازو به آوازی چنگ

سبه نی کاتی درکه وت شعله ی خور
پادشا ووتی به طوسی نه و زر

له سوار چاکه کان صد هزار سوار
سان بده له بر سرای شهر بار

گودرز پیداخی شری بر پا کرد
صف صف سوارانی جنگی جیا کرد

در گای خزینه‌ی کرده‌وه گنجور
 به خشی به عسکر مالّ و پاره‌ی زور
 سوارانی جنگی وه ک شای فریدون
 کردیانه بریان لباسی گلگون
 دایان له طیلّ و کره‌نایی جنگ
 له توّزا دنیا بو به شه‌وه زه‌نگ
 او پروّزه همو بردی پروّی صحرا
 اگر حهوت جوّش بو یا پولاو خارا
 له ضربی سمی اسپ بو به گرد
 آسمان رنگی! بو به لاجورد
 ۳ پروّو ۳ شه و پروّین به یلغار
 هتا گه یشته لای سپی حصار
 له صحرا خیمه و چادریان هه‌لدا
 روی دشتو صحرای دپوشی سپا
 له ولأوه هوّمان له بالای حصار
 سیری کرد که دی پیدابو غبار

خیمه‌ی پرنگاو پرننگ بالی بیداخان
 اله‌ریاوه وهك به‌پره‌زای شاخان
 چو بۆلای زۆراب سرانیه‌یه‌بو
 ووتی پالّه‌وان خیرا هه‌له‌سه‌زو
 لشکریکی زۆر هاتوو له‌ایران
 سپای کاوسه‌شای ده‌نگی دلیران
 زۆر ترسم هه‌یه‌خاطر م‌پ‌ریشه
 دل‌م‌له‌م‌حاله‌پر له‌اندیشه
 زۆراب ووتی هیچ‌م‌ترسه‌هومان
 هر چند که زۆر بی‌لشکری ایران
 به‌یزدانی پاک‌خدای لامکان
 ترسم نیه‌من له‌پالّه‌وانان
 هیچ‌خوفی نه‌بو زۆرابی سالار
 هه‌له‌سا‌پ‌رۆیشه‌سربانی حصار
 چاویکی‌گ‌ردا له‌سپای ایران
 له‌خیمه‌ی پرنگاو پرننگی دلیران

سرتا پادەشتو دەری پۆشسابو
لە نەرەتەیی اسپ زمین جووشابو

بیداخان سریان گە یاندبوه
لشکر لە صحرا وەك بحر ایدا موج

پلنگك لە ترسو خوفا مردبو
شیران لە ترسا پرایان کردبو

زۆراب امری کرد هیجریان هینا
سجدهی زمینی بردو پراوهستا

يك يك دست و تی لە كندا بو
کردنی لە طوق پالە هنگدا بو

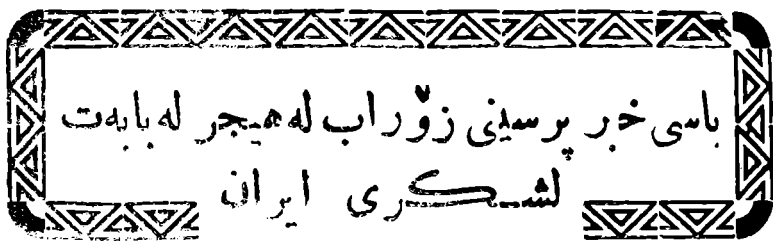
زۆراب ووتی ای هیجری بدحال
امپۆ من لە تو ئەكەم چند سۆال

لە پۆستم لە زال لەشای کیکاوس
لە گیوو گودرز لە بهرام طوس

لە تخمی گودرز لە اولادی سام
هرچی ابرسم پیم بلی تمام

اگر راست بپت راستی دیته پیت
گر خلاف بلی هر زندانه جیت

انهوی له من نهینی ضرر
هرچی ابرسم راست بده خبر
مطلبی هه به له تووی درونم لازمه بی بهره مومن
جوابی دایه وه هیجری غم بار
عرضی کرد ووتی نه وهی نامدار
هرچی امر اکدی تکمیل و ته و او
به راستی عرضت اکدم به سر چاو

روراب ووتی او خیمه ی زربافه
دیره گی که واه زیوی صافه
تیا پراخراوه فرشی چینی کار
تیا پریزکراوه کورسی زرنکار

جوانی دانیشتهو تیا به تاجه وه

سرمست به بانی کورسی عاجه وه

یکجار به سامه زور هیئت دیاره

به هیئت گه لی گه وره و سرداره

له راستو چپی تا کو لای علم

صف صف پاله وان وه ستاون سرجم

پیم بلی کی یه او تاجداره

که پوی و کو مانگ جوانو تابداره

هیچر ووتی پی کیکوس شایه

خواهن حشم و آلاو سپایه

زوراب ووتی او خیمه ی اطلس فام

طناف خیماته استون زیوی خام

استونی زیوه آلا ی زرد پونق

ادره وشی هر وه ک استیره ی شفق

سه ری پیداخی کله ی ازدها

کالای سر تا پامتای بی بها

له ژیر بیداخا دانیشتوه جوانی
له لای وه ستاون چند پالهوانی
کی یه واخلوهن سپاوشکره
ووتی نهو ذاته طوسی نودزره

پرسی نهو خیمه‌ی که لاجورده
دیره‌گی همو زیری بی‌گرده
ده‌نگی تارو عود صدای سازو چنگ
دیت به‌سوزه‌وه له خیمه‌ی گلرنگ

درفشی کیان بیگرد نه‌نگ دار
کالای قیمتدار متای کهس نه‌دار

خیوه‌تی کی یه وها سام‌داره
ووتی هی‌گودرز شیری شکاره

هشتاو هشت کوری هه‌یه به‌حساب
شیران له‌ترسی جرگیان بو کباب

ووتی نهو خیمه‌ی سوری گل‌ناری
استون نقره‌بند لاجورد کاری

طناف پُ اوریشم همو دانه پند
پیا مه لو اسراوه چند حلقه کند

سه‌ری بیداخی به‌وینه‌ی ماره

واله اطراف‌ی چند هزار سواره

خیوه‌تی کی‌یه ووتی هی گیوه

کوری گودرز ه شیچ کس نه‌دیوه

زاوای پوستمه برذاتو زوره

شیری میدان‌ی روی شهررو شووره

أجا برسی نهو خیمه‌ی سی‌ره‌نگ

له‌لای وه‌ستان سواران بو‌جنگ

طناف پُ اوریشم استونی له‌زیو

دست کردی وه‌ستای خاصی کس نه‌دیو

جوانیکی تیایه وه‌ك غنچه‌ی بهار

گوونی گرتووه له‌ده‌نگ ده‌فو عودو تار

پهرری طاوسی داوه له‌سر تاج

دانشتوه له‌سر کورسی داری عاج

کویه پیم بلی شوخ و نازداره
دیاره شازاده‌ی عالی تباره

ووتی فریدون زهر رین کلاهه

شیری میدانه فرزندى شاهه

جا پرسی که او خیمه دیز پرنکه

له دهو ره‌ی قطار اسپانی جنگه

بیداخی هه‌یه وهك چناری بهرز

سری بیدوه بوفلك له أرض

سری بیداخی وهك کله‌ی شیره

دیاره بیداخی پیاوی دل‌سیره

ووتی هی بهرام نه‌وه‌ی گودرزه

صدای گهوره بی له دنیا بهرزه

ووتی نه‌و خیمه‌ی زربانی غارا

دیاره له‌نوعی خبوه‌تی دارا

که‌ناری زیر رین ده‌وری گلناره

قیمتی کالای هیچ کس نه‌داره

به یداخى له ده وری خیمه ی پیدایه
سه ری و اله سه ر اوجی اعلاینه

خیوه تی کی یه وتی بزانه

هینی بیژنه شیرى ژبانه

کچه زای پروستم له نه وه ی شیره
پاله وانیکى آزاو دلیره

وتی نه و خیمه ی گه وره ی نیله نگی

علمی له ته رحى ازدهای جنگی

میخی سه ر تا پیا له سیمو زهره

علمی له سر چرخى افسره

طناف آوریشم صافو کشیده

نادره ی زمان هیچ کس ندیده

جوانی به بهرگت پروی میدانه وه

به گورزو گوپسال بی سامانه وه

تیا دانیشته وه وه کو شیرى مست

غلامان له لای دست له بانى دست

په خشي له بردهم خيمه‌ی دياره
 سه‌رزینی سورمه‌و زینی تپاره
 چند حلقه‌کند همو چرمی خاور
 وابه‌زینه‌وه همو ههل و اسراو
 سلاحی جنگی زوره او جوانه
 خفتانی له پښت به‌وری بیانه
 او مردو په‌خشه حلقه‌ی‌کنده
 له ایرانیاندا زور لام پښنده
 مردی‌کی وایه مانندی‌کمه
 اگر عقم بیت اوه پوښتمه
 او شخصه‌کی به تو پیم‌یلی راست
 نه‌وه‌ک پوښتم‌بی به‌آواتم خواست
 هیجری‌گودرز شومی بد‌کردار
 به‌مکرو حیله‌جاها‌ته‌گفتار
 وتی به‌زوراب‌گه‌وره‌و امیرم
 ناوی او شخصه‌نیه له‌بیرم

هینده از انم مردیکه آزا
تازه هاتووه او له بخارا
له گهل چند هزار جنگی دلیران
هاتووه بوامداد پادشای ایران

جوابی دایه وه زورابی دانا
ووتی پیم بلی توخوا روستم کوا
روستم زور گه وره و عالی مقامه
پیم بلی خیمه و بارگای کامه

ووتی رویشتوه بو باغی صد تهرز
وا له پاتختی چنارانی بهرز
گووئی گرتووه له ده نگی نغمه ی گوورانی
نه هات بهامداد شاهی کیانی

جوابی دایه وه زورابی آزا
ووتی گهی وعده ی سیرانه ایستا
روستم آزایه وه کو شیری نهرز
چون پاش اکوئی له جنگو له شهرز

تو پاستت نه ووت نه مه جزات بی

شرطه تاماوی زندان جیگات بی

هیجر له دلدا ای ووت گر پوستم

بهم پالعهوانه من نشان بدهم

له وه اثرسم آخر سر انجام

ضرر بی بو نه وهی زالی سام

وه ها باشته بوی نه کم عیان

با من بکوژی بیزارم له گیان

باو کم گودرزه له عالم دیاره

هشتاوهشت کورپی هه یه وناو داره

به غیری قه وه م و خویش و اقربا

باشن بکوژریم خو هیچ کهم نا کا

جا زوراب ووتی له دلی خو پدا

پوستم دیار نیه هر چند حه ولم دا

وا سپای دوژمن هاتووه به قین

لشکر را کیشم له زابل زمین

نهم خیالهی کرد زورابی دانا
 جا به رقه وه هه لسا و خر و شا
 گرتی پشتینهی مردی هرزه کار
 چه و ایدا له برج سربانی حصار
 له و لاهه نه مجا له سپای ایران
 شاهی کیکاوس به دلو به گیان
 دستی کرد به بزم کیانی دستور
 گووی یان له ده ننگ نه و او صبا و شور
 رپوستمی دهستان هه لسا آزانه
 ووتی امه وی نه و پاله وانه
 ببینم به چاو بز انم آیا
 چونه وانه لین پرشیده و آزا
 اچم اینم من نه و سالاره
 بز انم کی یه آخو چه کاره
 لباسی شهوی خیرا کرده بهر
 هه لسا آزانه وه کو شیری نه رر

شهو پرهنگی پوشی بهوینه‌ی دزان
روی کرده صحرا و چولو بیابان

پرویشت گه‌یشته هیوانی سرا
به‌ماتہ ماتہ آجا پراوہ‌ستا

سیری کرد به‌زمی تورکان به‌تابہ
زوراب خریکی نوشی شرابہ

لای دستی راستی زوراب ہومان بو
لہ‌لای چپی ہوہ جای دلبران بو

صد پالہ وانان لہ شراب سرمست
لای پراوہ ستابون دست لہ بان دست

پروستہمی دستان متحیرما
لہ‌دلی خویدا ووتی بہ‌خدا

بہ‌شانو باہو وہک سامہو پروستم
خنجر تہ کیشی لہ چرخ حہو تم

بہ‌بالا عینی سامہو نریمان
ہر وہ کو زالہو پوری کریمان

وه ختی که روستم لهملکی توران
 لشکری هه لگرت بچی بوایران
 دایکی زندهی رزمی له گه لیا هه نارد
 زور نصیحتی کردو پی سپارد
 ووتی دخیلیم که چو یته ایرن
 اینی اوسا جنگی دلیران
 یقین کیکاوس شای ایران زمین
 له گل خوی دینی سپای سهمگین
 اورپوژه جنگی دلیران نه بی
 هیا هه ی پانگک هم شیران نه بی
 کاتی که روستم نه بینی به چه م
 زو بچو بولای تو به خاطر جه م
 سچسدهی بو بیه رو بسو له خاک
 بل کورپی نوم ای شیری بی باک
 روستم او شه وه به دلی بی تاب
 وه ختی که رویشت بینی زوراب

له ناڪاو زوراب ههلسا له ناو به زم
بو ته وهی بچیت بو شه رو بو زم
له باده و شراب نابی بو عنبر
مست بو له درگا که رویشته دهر

سیری کرد یکی له دو شمنانی
خوی مات کردوه وا به پنهانی
زوراب به توندی که لی کرد سوال
وونی چه کارهی تو چیته خیال

جوابی نه داوه نه هاته گفتار
اجازنده رزم پوی تی کرد به قار

کمر بندی گرت بی ترسو اندیش
پروستم جا به قار بوی رویشته پیش

مشتیکی لی دا به توندی پروستم
شیری مندالی هاته وه ناودهم

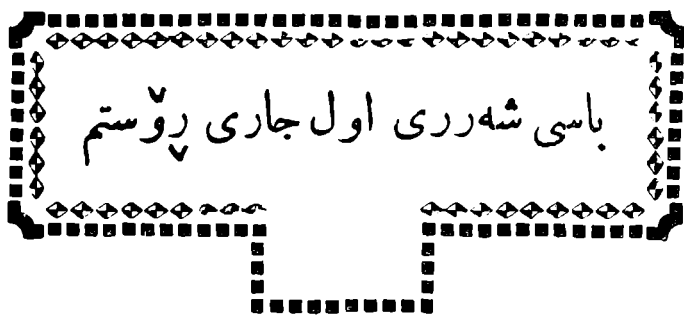
مغزی له سهری به جاری پوا
کهوته سرزمین وه کو نوژان

جستہی زندہ رزم غلطانی خاک بو
 آخری عمری ہات زور پوچی دەر چو
 تقدیری وا کرد خدای بانی سر
 زوراب له باو دکی بینی ضرر
 ہاتنہ زہرہ وہ ہومان بہرہ مان
 دی یان زندہ رزم کہوتو وہ بی گیان
 سرسام بون ووتیان أمہ چون کار بو
 کی بو بہم نوعہ وا غیرت دار بو
 ووتیان بہ زور لب کی تہم کارہی کرد
 تو سلامت بی زندہ رزم مرد
 تماشایان کرد متحیر بون
 لاشہ کہوتبو غرقی خاکو خون
 ووتیان با امشہو تاوہ ختی سحر
 ایشکچی بن چند مردی دولاو
 سبہ نی بہ اذنی خدای لامکان
 آبی بربادکم لشکری ایران

خلاصه پوڻستم گه ررايه دواوه
سيري كرد كه گيو وا به ريگداهه
گيو پالهواني پاي تختي شـابو
به شهو ايشكچي ايران سپا بو
شمسيري كيشا گيو ماندي شير
چو به ره و پيري پوڻستمي دلير
پوڻستم تي گه يشت گيو ي سر كيشه
به شهو پاسه وان دل بي انديشه

ووتی آی نه که ی نوری دیده ی من
سالاری گران برگزیده ی من
گیو ووتی پوڻستم له کووی بوی تو خدا
به تنها سواره له دهشتو صحرا
ووتی پوڻشتم بو سیری زوراب
بو دیتنی نهو یکجار بوم بی تاب
هر چند به بالا تازه نه مامه
به شانو شوکت اولادی سامه

حیفه پالنهوان ایران وولاته
 روچی نزیکی یوم الماته
 شمشیر اکیشی بو چرخي اخضر
 به لام به دستی من نه بی بی سر
 که نه م قصانه ی بو کیو ته و او کرد
 چو بو خیمه ی خوی را کشا دستو برد
 سری نایه وه له ناو په خت خواب
 نه ی نوشی به شاد پیاله ی شراب

بیانی وه ختی خویندی که له شیر
 له فلك لاچو پرده ی سیاقیر
 لشکری خورشید دای پوشی سر ارض
 پیداغی هه لکرد له کوساری برز

هه لسان خرۆشان لشکرو سپا
لیدرا دهولو طیل و کرهنا
له جینگا هه لسا زۆرابی جنگی
کردی به بریا زری فرنگی

سلاحی جنگی هرچی بو تمام
ناوی خدای برد پوشای به اندام
آوزهنگی له اسپ جهان پبادا
پروی کرده تپیی ایرانی سپا
که یشته خیمه‌ی شای کیکاوس جا
پنجا میخی چه تری شاهی هه لکیشا

نۆبتچی کاتی خیمه‌ی شهریار
له ترسی زۆراب زو کردیان فرار
نعره‌ته‌ی کیشا وه‌ک شیری شرزه
دلی دلیران گشت هاته له‌رزه

ووتی کیکاوس اگر توشاهی
سرداری همو ایران سپاهی

بلیٰ مردیکت بایته میدان

بکین نه بردو جنگی دلیران

به حتی خدای گه وره و کردگار

امرو له میدان عرصه ی کارزار

له خیمه ی شاهی اتهینمه دهر

اتخه مه ی سرخاک سپای پرخطر

خیمه و بیداغت سرنگون اکم

خوتو لشکر توناوتون اکم

کیکاوس امه ی که بیست در زمان

گیوی نارد بولای پو ستمی دستان

ووتی وازوراب هاتووه به قار

ئه کا قصدی قتل شاهی تاجدار

پو ستم به گورجی سواری پرخش بو

وه کو فیلی مست زو بو میدان چو

واویلاو شیوه ن فریادو زاری

هه لسا له لشکر مردانی کاری

وتیان کو اڀوڙو ستم ٻوڇ نه هات اڀڙه
 سپاگير ودهي چنگالي شير ه
 به زورابي ووت ڀوڙسٽي دهستان
 ووتی بزانه ای شیري میدان
 که وتو یتہ گيڙي بحري بي سامان
 ایستاله ده ستم چون دهر اکهي گيان
 مسکيني فقير دل ڀراکنده
 گرفتار نه بي به ده سٽي بنده
 زوراب وتي ڀي جهان دیده کار
 پيري پشت کومي جفاي ڀوڙگار
 لای پياوي عاقل داناو هونرمند
 ٻوت لایق نه قصه ي تا پسند
 اگر تو دیاری منیش بای واده م
 زور هونرمندم هونرمند زاده م
 به لام پيردميرد ديوانه ي که م فام
 امرو به کمند ساخته ي جرمي خام

له سرمالی زین آهینمه سرخاک

سینهت به تیغی هیندی اکهم چاک

دو مردی پرزور درحال و دهردهم

دهستیان کرد به جنگ زوراب و پوستم

پوستم ووتی پی تو نوجوانی

بوچ دیته میدان مردی ایرانی

دونیات نه دیوه هیشتا من دالی

بی خبر له ضرب گورزو گوپالی

من دنیا دیده و نادره ی دهورم

شیری پرذاتم نهنگم بهورم

استیره ی روی چرخ آسمان کامه

نازانی ذاتی شیران له لامه

خدای بی مانند بو تو شکرانه

تقدیری تو یه نه م گشت کارانه

معلومه مارو مورو وحش تمام

اناسی اولادی خوئی به عقلو فام

که چی یکیکی وهك پوری داستان
چلون نهی نایی کوری له میدان

به و نوعه بوبون هر دو هر اسان

یکیان نه ناسی به امری یزدان

دهستیان کرد به شرپ عاقبتی کار

هه لیان گرت نیزه ی تیژی زهر دار

دایان له یکتا نیزه و گورزو تیغ

له قصدی یکتا نه یانکرد دریغ

به نوکی الماس نیزه ی خطرناک

حلقه ی زری یان رپزایه سر خاک

خوین فواره ی ابه ست له له شیان وهك گل

آخر به نیزه کار نه بو حاصل

گاهی به گورزو گاهی به خده تنگ

له یکتا دهشتی پانیان کرد به تنگ

به مانند ی کیو نه له خشان له شر

نه نه هم عاجز بو نه او تنگ خطر

رۆستم له داغا دلی بو به خوین
ووتی ای خدای بی مکان و شوین

خو من قاتلی بهرو دیوان بوم
به دست نه م طفله چون هراسان بوم

چند جار شرم کرد من له گیل دیوان
هرگز بهم نوه نه بوم پریشان

فکری کرده وه به دلی پردرد
اسی جولان دارتی چاره ی نه برد

به پنجه ی پرزور بازوی شیرشکار
گرتی پشتینه ی زورابی ناودار

گه لی زوری کرد زوراب نه له خشا
له ناو مالی زین اصلا نه جولاً

نوبه ی زوراب هات گورزی خسته کار
دای له قلغانی رۆستمی نامدار

رخشه که ی از نو ی نایه سرزمین
پنای برد به ذاتی رب العالمین

له زوری بازو ^۷سغانی بو وورد
 پروستی دلی ^۷بیچ او فی نه کرد
 زوراب ووتی تو پروستی زالی ^۷
 بو یه له ضربی گورزم نانالی
 لام وادیاره ^۷که توی فیله تن
 اگر پروستی راست بلی ^۷به من
 جوانی دایه وه ووتی گر پروستم
 بیینی دنیا نایینی ^۷به چم
 پروستم شیری که بی مانندو ^۷بو
 چون فیزی دینی ^۷بیته جنگی تو
 له لای فیله تن ^۷من کمتریم
 له کووی لایقی میدانی ^۷قیمم
 جاله گورزو تیغ زو بون دس بردار
 غمگین بون له دهس جفای پروزگار
 به تقدیری حق جهان آفرین
 له سر پستی اسپ اجا دابه زین

دهستان پیکایه سر حلقه‌ی کند

به ربونه زوران به بی چونو چند

زوراب به توفیق حی لایسام

گرتی کمر بند نه وهی زالیسام

خستیه سرشانی به قارو به قین

سورری دا پروستم که وته سرزمین

زوراب وه کوشیر به دلی بی غم

زو اژنوی نایه سرسگی پروستم

دهستی دایه تیغ حربهی مصری کار

که سینه‌ی پروستم بکاله تو پار

پروستمی دهستان ووتی بوجوان

قصه بیک اکهم مروته آمان

وهایه قانون گشت پاله وانان

وه حتی له میدان که اگرن زوران

هر کس اول جار بی دهسه لات بو

نه‌ی به خشن جار ان عادت وهابو

به و حيله و مكره پوښتمى دستان
خوځى رزگار كردزو له عرصه‌ى ميدان
هر دو كيان ماندو گه ررانه وه دووا
چونه وه خيمه سراوو خرگا

دو شيرى پر زور دو بهرى بيان
چونه وه جيگا و مسكنى خوځيان
پرسى له زوراب هوځمان له ميدان
بوچى تو نه تكوشت دو ژمنت ده رآن

ووتى اى هوځمان يقين پوښتم بو
صد گورزم ليدا هيشتا لاي كه م بو
زرئى پارچه بو كه پوته سرزمين
ذره نه له خشا پاله وانى كين
به گورزو شمشير به حلقه‌ى كند
علاجى نه كرانه هاته ژير بند

آخري اچا بهر بوينه زوران
خوځمان خسته دست خالقى سبحان

به اذنی خدای جهاننداری پاك
خسته سرشانم فریما به خاک

که چی به مکر و به حیلای بیجا
عاقبت له دست من خوی نجات دا

سینه م لهت نه کرد به تیغی خطر

به خشم به یزدان خدای بانی سر

هو مان ووتی پی زور خراپت کرد

له برچی نه تکوشت خیرا دستو برد

تو نهوت نه گوشت هر اتکوژی نهو

آبی بهواتهی خلقو نه مو نهو

کهوته داوی تو شیریکی وها

یکجار نه فام بوی نه تکوشت به خوا

توفیقیت بدا خدای بی نظیر

اجا بیکوزه هیچ مه که تقصیر

روستم که لاشهی ساکن بو له درد

چو بو ناو خینهی خاصی لا جوررد

کیکوس ووتی چلوئی پوستم
لام وایه دلت کهیل بووه لهغم
خو مندالی بو له عرصه‌ی میدان

بوچ دستت نه بهست پوستمه‌ی دستان

پوستم عرضی کرد ای شاهی دلیر

نه مزانی دیوبو یاخو نره شیر

به دست اوه وه زبوننه حالم
آبات بو توران گورزو گوپالم

چند سال و وه خته من په لوام
قاتلی دیوو جادو گهرام

ریگه‌ی جهوت خوانم برری به تنیا
نه ترسام له شیر و له جادوی گومرا

ایستا به دستنی طفلیکی وها
په شیوه حالم شاهی عالی جا

گر یارم نه بی خدای دادگر
نجاتم نابی له عرصه‌ی خطر

باسی شری دوهمی پوستم

له گهل زوراب

بیانی وهختی خورشیدی خاوه

له بورجی فلک سری هاته دهر

دایان له کوس و طیل و کره نا

له رزی سرتاپا زمین و سما

له لاییکه وه ایرانی سپا

له وزیر علمدا سپایان سان دا

فیله تن وهختی که له خه و هه لسا

زرئی و اسلحه ی جنگی له خوی دا

گورزو قلغانی هه لگرت وه کوشیر

سوار ی پرخش بو آزانه دلیر

جا آوزه نگی دا له پرخشی طیار

پویشته میدان عرصه ی کارزار

لهولاه ديسان زوراب بي درهنگ
 كردي به بر يا اسلحه ي پوي جنگ
 پوستم بانگي كرد ووتى نوجوان
 كه و تيه ناوگيڙي بحري بي پايان
 زوراب ووتى جا خسته ي به شيو حال
 من زورار سم امرو لبت سوال
 اگر پوستمى پيم بلي ايستا
 تا له ميدانا نه بوي كه له لا

هيچ گوئي نه دايه قصه كه ي پوستم
 راستي بي نه ووت چه زورو چه كه كم
 ووتى به زوراب بي عقلي نه فام
 بي خبر له حال دونياى ناتمام

ايره ميدانى زوران ازى به
 نه جيگاي مگرو حيله سازى به
 دو مردى دليز اجا دابه زين
 وه كو نره شير هاتنه سرزمين

چند دفعه ووتیان الله اکبر
گرتیان کھرو پشتینہی یکتر

دو کیوی البورز پیچران جا بہ ہم
وہ کو ازدها یا ماری ارقم

پروستی دهستان وہک شیری شکار

ناوی خدای برد بہ قین و بہ قار

زورانی ہہ لگرت دایہ سرزمین

دهستی برد ہہ لی کیشا تیغی کین

ہر چندہ زوراب ووتی الامان

دای بہ مینہی دا خنجری بران

نوکی خنجری تیژی پرخطر

لہ دل و جرگی سری چووہ دہر

بالای وہک سروی صافی زر ستون

وہ کو گولالہ پہ نگیں بو بہ خون

جازوراب ووتی پیری دل لہ سنگ

منت گوشت بہ تیغ ژارای فرنگ

زور خراپت کرد تو نیته خبر

له دهستی باو کم پر وچ نابہ یتہ دہر

پر وستم ووتی پی کی بہ باو کی تو

له توران زمین تو خدا راست پرو

ووتی پر وستمہ شای کمر لاله

شیران له خوئی کہ و تونہ ناله

گر بی بہ طیر پرندہ ی طیار

بہ حلقہ ی کنند آتہ ینیتہ خوار

پر وستم امہ ی بیست شادی کرد بطل

سر سام بو له سام نہ وہ ی تخمی زال

ووتی نشانہ ت چہ ی له پر وستم

پر استیم پی بی بہ بی زیادو کہم

ووتی ہا بگرہ بازو بندی لال

ہینی پر وستمہ نہ وہ ی تخمی زال

دایکم له توران بہ ستیہ بالم

بو تو بیت خو من پہ شیوہ حالم

پروستم سیری کرد دانه‌ی لالی بو
یادگار بو کورپی خسته حالی بو

دهستی برد بجه‌ی زپی چینی کار
دای درری ته‌واو له سر هتاخوار

به ربووه هاوار به آوازی به‌رز
گیو هات زوله گه‌ل مه‌رامو گودرز

ووتیان به پروستم بوچ اکهی هاوار
چیت لی قه‌وماوه شی‌ری کارزار

پروستم ووتی پی‌ی مه‌پرسن حال
پشتی خوّم شکاند ویرانه‌مالم

به‌آخری پیری له عرصه‌ی نبرد
جرگی فرزند ی خوّم پارچه‌کرد

خنجری کیشا خو‌ی بکا بی‌گیان
گودرز دستی‌گرت گیو‌گوتی آمان

خنجریان له دست پروستم ده‌رهینا
دستیان کرد به‌شین زاری و او یلا

گیو ووتی پښتم دلیری بی باک
زوراب له دس چو خوټ مه که هلاک

هیچ بقای نیه ته م دنیاى فانی

او مرد تو بوی به شادمانی

له دنیا ملیون مردان کوچیان کرد

هزارانی وهك زورابو تو مرد

له پښوی ازل نوسرابو له سر

باوك له کورپی نه زانی خبر

هوشنگ شاه له گل جمشیدو دارا

همو که وتنه خاک ژیرسنگی خارا

پښتم جاووتی گودرز نازانی

کس وهك من نه بو له دنیاى فانی

به مودای الماس خنجری بران

جرگی فرزندم پستی خوټم شکان

پاستیان و تو وه حکیمانی زو

چاک ته بی زامی تیغ به نوش داری

که و ا له خزنه‌ی کیکاوس شادا

وا له صندوقی صافی طلادا

زور پجا اگم گودرزی دانا

زحمت بکیشه هانا صد هانا

بچو بو خدمت شای کمر لالان

عرضی که همو باسو احوالان

بلی که پوستم کردویه خطا

جرگی کورپی خوئی در ریوه ای شا

که می نوش دارو بنیری بومان

چاوم له ری یه دخیلو آمان

گر شفا بدا خوای دادگر

زو له خدمتیا ابهستم کمر

هتا کو زندوم له سر پوی بسات

کمر به ستم من حاضر م له لات

گودرز که پویشست گه یشته حضور

بیجده‌ی برده بهر شاهی بی قصور

عرضی پوڙستی همو سرتاپا

گیڙاپه وه پوڙشاهی عالی جا

شاه ووتی گودرز توهی خبردار

و وتم طوس پوڙستم زو بده لهدار

خیالی پو ابو من بکا دوستاخ

واله دلمایه ایستاش دردو داخ

اوسا تنهابو پوڙستم هزار جار

قصه ی زور رهق بو له لای شهریار

چاک بیته وه اگر فرزندی

له کس نامینی ترسو گزه ندی

پوڙستم و زوراب یک بگرن آمان

زو نه کن ویران ایرانو توران

گودرز گه رراوه بی صبرو آرام

هاته وه پو لای نه وهی زالی سام

ووتی کی کاوس بی عقله و خامه

دیوانه و مجنون شیت و نه فامه

حِیالی پوچی هیناوه ته دل
ته لی نوشدارو لام نابی حاصل
چاکتر و هایه خؤت بچی ایستا
زو لی بسینه و وره وه دووا

پوستم بره وه شیوه نو زاری
فرموی چند فرشی جوانی زپرکاری
هینایان بولای به عجله و تاو
لی پرزاند عطر و عنبر و گولاو

پیچای له لاشه ی فرزندی شیرین
پارچه ی آوریشم دیبای کاری چین
هه لیان گرت له سرخاکی سیای تار
بردیانه خیمه ی خاصی زرنگار

له لای حاضر بون گشت پاله وانان
دستیان کرد همو جا به قور پیوان
هه لسا و او یلاو شیوه نو افغان
له دلیرانی لشکری ایران

که وره کان گیو و گودرزو گوشاد

زواره و بهرام شیدوش و فرهاد

صف صف کو مه ل بون لشکر خر و شا

دلیران لباسی پره شیان زو پوشا

رپوستم هاواری اکرد انالا

نالهی اچووه سه ر عرشی بالالا

زوراب ووتی پی نه وهی زالی سام

بهس بکه شیوهن پی سوده له لام

تقدیری و ابو خالقی معبود

فرزند له باو کی نه گات به مقصود

من له تو م پرسی نه ک جاری چند جار

به هیچ نوعی خوت نه کرد اظهار

تازه خو شیوهن فائدهی نه

عمرم آخر بو زاری و شین چیه

تو شیوهن مه که نه وهی تخمی زال

مه گری خوت مه که هیئنده به شیو حال

به لآم لشكرم واهدهشتو دهر

بي گه وره ي سردار بي كس و بي دهر

وا به جي ماون عاجزو بي كس

رنج به رخسار بون به و دهر عبس

من واهه خنجر پاره بو جرگم

امانت به تون اوان پاش مرگم

ا رسم كاوس پادشاي ايران

به شه و شبيخون بكا بوسريان

پيكي بنيره به تعجيل و دهر

بلي بار بكن زو بررون به شه و

به دلي عاجز بچنه وه توران

ساكن بن له جي و منزلي خويان

گورزو تيرو تيغ اسلحه ي جنگم

جلي خويناوي و درعي شه و رهنگم

بيدهن به دايكم بلين به شيوه

جلم جي ي تيفي رو ستم واپيوه

دایکم هر بگری بو بختی زه بون

بو زامی سختم بو دردی درون

سرم نایه خاک ژیر سنگی خاران

بیزار بوم له دین دیداری یاران

وصیتی زوری کرد بو یان اوجا

شهو به سردا هات به امری خدا

به زامی تیغی زهراوی فره نگ

پرویشت له دونیای کاروانسرا پهننگ

وه ختی بیانی جا به امری شسا

قطاری زوریان یکجار پرا کیشا

دایان به یکدا له دهشتی پر قین

کوچیان کرد پروین له کابل زمین

کاتی باریان کرد لشکر و سپا

لشکری زوراب مایه وه له دوا

بعض پالاهوانو سپای زابلی

له گل کهس و کار خزمی کابلی

مانه وه لهوی درون له غم که یل

فرمیسک له چاویان اهات و کوسیل

رپوستم خجیل ما عاجز شرمسار

سرا پردهی خاص خیمه‌ی زرننگار

استونی چادر زنجیره‌ی کمند

فرشی آوریشم کورسی دانه بند

گومه‌لی کردن هموی له صحرا

سوتاندی یکسر آگری تی بهردا

لاشهی زیوینی زورابی دولبر

شوررا به کافور به مسکو عنبر

خستیانه تابوت آلالی دل پذیر

برینیان پر کرد له عطر و عبیر

هه لیان گرت شیران آزای کمرلال

بهشین و گریان بردیان بولای زال

زال خبری بیست پیری زمانه

متحیر بو دهرهات له یانه

له گل اهل و بیت هاتن بو ایوان

دهنگی شیوه نیان اچو بو کیوان

مب نیان کهوا پوستم بو پیدا

به پرو شهوه وه کژن اگریا

زال زرر درون پراشو آزار

بخه‌ی خوی درری له سر هتاخوار

ناردی تابوتیان خیرا هینا بو

هتا بینی جگر گوشه‌ی خوی

به گاز بزماری تخته‌ی کرد پاره

کردی تماشای کورپی بی چاره

به بالا و هیبت هر وه کو سام بو

به باهو شیری شرزه‌ی تمام بو

عمری چوارده سال نه بو یا کمتر

جرگی بررابو به نوکی خنجر

روی کرده پوستم زالی سیا بخت

نالاندی ووتی پی به بانگی سخت

ووتی ای پوستم نحسی ناپسند
شرمندهی دنیاو درگای خداوند

تو هیچ نه ترسای له پروژی محشر
بهم کورپهت واکوشت ای خانک به سر
بی پرحم و مروت بو برریت جرگی
به خوین رهنگت کرد سرتاپا برگی

یاخوا جیگات آگری سقربی
جرگت لهت لهتی تیغی خطر بی

خلاصه چند پروژ شین و زاری بو

له زابل هاوار بی قرارای بو

له آخری دا به شین و گریان
سپاردیان به خاک لاشه ی نوجوان

باسی خبر زانی دایکی زوراب له کوژرانی
کوره کهی. به دستی پوستم

بو دایکی زوراب که بردیان خبر
ووتیان که زوراب به تیغی خطر

به دستی پوستم زویرو زبون بو
سرتاپا بالای رهنگین به خوین بو

کوژرا به تیغی زهراوی خطر
چووه ژیرخا کی تاریکی بی دهر

دایکی که بیستی بهم نوعه احوال
به ناخون ههلی کهند قطرانی خال

ووتی نه وهی شیر دل پسندم پو
پولهی نازدارو هونر مندم پو

گل پو گل ده ماغ نهو نه مام پو
شیری شیرزاده توخمی سام پو

زورانی زرمشت بچکه شیرم پرو
آز او پرشیدو زور دل شیرم پرو

هرخوم به قوربان زرره‌ی که وانت

به فدای های و هوی عرصه‌ی میدان

گیانم به قوربان گیانی شیرینت

فدای بزم و رزم میدانی قینت

فدای بالات‌بم به و نه مانی نو

عمرم نه مینی یا خواله پاش تو

قوربانی گونای شه و چراغت بم

فدای زامی سخت او فو آخت بم

هو میدم هه‌یه جهان آفرین

حقت بسینی پرو له‌ی دل غمگین

سر تا پا جلی تعزیه‌ی پوشی

له‌جی‌ی نانو او خویناوی نوشی

باسی لشکر بردنی تمینه بوشی له گهل پوستم

پوژی تمینه زور پقی ههلسا
سویندی خوارد به ذات خدای بی هاتوتا

ته بی من ههلسم نقاب پیوشم
بو ایران برزوم به قار بخروشم

شاری سیستان قصری زالی سام
بسوتینم من به جاری تمام

نه بانی قصاص خوینی کوریه کم
شرطو عهد بی بدینم پوستم

به شیری هیندی لبت بکم جرگی
سور بکم به خوین سر تا پا برگی

امری کرد سپاو لشکر دستو برد
حاضر بو در حال بو جنگو نه به ارد

سلاحی شه‌رری به‌قامت پو‌شا
 بو‌شه‌ررو دع‌وای پو‌ستم خر‌و‌شا
 تیغی الماسی تیژی پر‌خطر
 و‌کو شیر‌ی نر به‌ستی به‌کمر
 ۳۰ هزار سوار کمر بسته‌ی شر
 بردی روی کرده ده‌شتو صحرا و‌ده‌ر
 پو‌یشت به‌یلغار به‌بی‌مدارا
 لشکر دای‌پوشی روی ده‌شتو سارا
 زال‌خبری بیست به‌دلی پر‌درد
 روتیان تمینه خالان لاجورد
 هاتووه بو‌خوینی فرزند‌ی زوراب
 به‌پرو‌ش‌ه‌وه به‌دلی بی‌تاب
 الماسی بو‌شر کرده به‌به‌ردا
 شمشیری هیندی وا به‌کمر‌دا
 که‌امه‌یان بیست پو‌ستم له‌گل زال
 چون‌ه دره‌وه عاجز به‌شیو حال

چون بوبرامبه رتیمنه ی بیگرد
 یخه یان درری به دلی پر درد
 بو زوراب دایکی یکجار عاجزبو
 اسپه که ی تاودا پی یان گه یشت زو
 هه لی کیشا تیغ ژهر اوی فره نگ
 که بیدا له سر په لوانی جنگ
 زال خیرا پو یشت زو به دستو برد
 له دست تمینه تیغه که ی دهر کرد
 زور له تمینه پارایه وه زال
 عذری خواست له لای بانوی سوسن خال
 جار پو ستم ووتی زالی زهر آمان
 بیکه به حق حضرتی یزدان
 بهیله به تیغ با بیری جرگم
 قلم واجبه لایق به مرگم
 توخوا جوله که یا گه ورو فره نگ
 کی کوشتویه تی کوری خوی به جنگ

زال ووتی پړوله یقین بزانه
امه تقدیری امری یزدانه

حکاکانی دهور مردانی عاقل

هیچ کس تقدیری نه کرده باطل

چاک وایه له لام له مه ولا به جوت

هر دو دایشن خدای جبروت

بلسکو مرحمت بکا پر له تو کورپی کرم کا به نه وو به تو

بکن شکرانه ی خدای فریاره س

غم هتا کو سر نامینی لای کس

زال نصیحتی هینده کرد هر دو

به قصه یان کرد دلیان سا کن بو

دابه زی له اسپ به حصن و جمال

اقناع بو به قصه و نصیحتی زال

مجازالی زهر پیری فرزانه دستی گرتن و بردینه یانه

تمینه دایشت له گل فیله تن

به صورت وه کو گل غنچه ی چمن

چند هفته لهوی غمی دا به باد
لهو ترشو تاله خاطر یان بو تساد

له پاشان به امری ندای لامکان

باری جلی بو تمینه دیسان

نویانگو نوپوژ که وعده ی رابورد

خدا کورپکی نی یان گرم کرد

وازیان کرد درگای عزینهی شاهان

درو آلتونیان زور کرد به احسان

آجا به جاری غمیان دا بهیا ناری کورپدیان (فلامرز) نا

چند پارچه قوماش چند عزینهی سام

دایان به فقیر و هزارو ایتم

به عونی خدا خالقی عالم

ته و او بو جنگی زور اب درپوستم

هزاران صلوات و درود و سلام

له سر پرّوحی پاک سید الانام

ته و او بو

انشارات محمودی نازیم
تلفن ۲۵۹۶